

طريقه نماز هاي قضاء

شَخْ طریقت،امیرآبلسنّت،بانی دعوتِ اسلامی،حضرت علامه مولاناابو بلال محجی النیکاسٹ عَرضًا رقادِری صَوحی اللّت اللّیہ ا

الحمد لله ربّ العالمين والصّلاة والسّلام على سيّد المرسلين أمّا بعد فأعوذ بالله من الشّيطان الرّحيم بِسم الله الرّحمن الرَّحِيْم

طريقه نمازهاي قضاء

لطفاً اين رساله را مكمّل بخوانيد إن شاء الله عز وجل فوائدش را خواهد ديد.

فضيلت درود شريف

سلطان دو جهان محبوب رحمن صلّی الله تعالی علیه وآله وسلّم ارشاد فرمودند: بر من درود خواندن نوری است بر پل صراط، کسی که بر من در روز جمعه هشتاد بار درود بخواند گناهان هشتاد سالش بخشیده می شوند^(۱).

صلُّوا على الحبيب! صلَّى الله تعالى على محمَّد

بربادى قضاء كنندگان

دربارة کسانی که قصداً نماز را قضا میکنند در آیات 4، 5 سورة ماعون ارشاد میگردد:

بربادی است آن نماز گذارانی را که فراموش از نماز شان نشسته اند.

فَوَيْلُ لِّلْمُصَلِّيْنَ الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلاَتِهِمْ سَاهُونَ.

دربارة آیة سورة ماعون وقتی که حضرت سعد بن ابی وقاص رضی الله تعالی عنه در بارگاه رسالت استفسار کردند، پس آقائی نامدار صلّی الله تعالی علیه وآله وسلّم فرمودند: مراد از کسانی اند که وقت را گذرانده بعد نماز می خوانند^(۲).

⁽١) جامع الصغير، حرف الصاد، ص ٣٢٠، شمارة حديث (5191).

⁽٢) السنن الكبري للبيهقي، كتاب الصلاة، باب الترغيب في حفظ وقت الصلاة، ج٢، ص،٣٠٤، شمارة حديث (٣١٤٣).

در آیة بیان شده ۴ تذکرة "ویل" است، صدرالشریعه، بدرالطریقه حضرت مولانا محمد امجد علی اعظمی رحمة الله تعالی علیه میفرمایند: در جهنم یک وادی خوفنات بنام "ویل" است که از شدت آن خود جهنم هم پناه می خواهد، قصداً قضاء کنندگان نماز مستحق آن هستند(۱).

حضرت امام محمد بن احمد ذهبی رحمة الله تعالی علیه می فرمایند: گفته شده است که در جهنم یک وادی هست که نامش "ویل" است، اگر کوه در آن انداخته خسته شود پس آنهم از شدت گرمی اش آب خواهد شد و این جای گاه کسانی است که در نماز سستی کرده بعد از وقتش قضاء کرده می خوانند مگر این که بر کوتاهی خویش نادم گردند و در بارگاه خداوندی توبه کنند(۲).

سزای سر کوبیدن

تاجدار مدینه منوره، سردار مکة مکرمه صلّی الله تعالی علیه وآله وسلّم صحابة کرام رضی الله تعالی عنهم را خطاب فرمودند: امشب دو شخص (یعنی جبرائیل و میکائیل) نزد من آمدند و مرا در ارض مقدسه بردند، من دیدم که یک شخص دراز کشیده است و در قسمت برابری سرش شخصی دیگری سنگ بالا گرفته ایستاده است و پی در پی باسنگ سرش را می کوبد بعد از هر بار کوبیدن، سر دوباره درست می شود، من بفرشتگان گفتم: سبحان الله این کی است؟ آنها عرض کردند، جلو تر تشریف بفرمائید (بعد از نشاندادن مناظر زیاد) فرشته عرض کردند که: شخص اوّل که ملاحظه فرمودید کسی بود که قرآن را حفظ عرض کردند که: شخص اوّل که ملاحظه فرمودید کسی بود که قرآن را حفظ

⁽١) بهار شريعت، حصه ٣، ص ٧.

⁽٢) كتاب الكبائر، ص١٩..

کرده بود بعد فراموش کرده بود و در وقت نمازهای فرض عادی خواب بود تا قیامت با آن چنین رفتار می شود (۱).

برادران عزیز اسلامی! بعد از حفظ آیات یا آیه از قرآن را در اثر غفلت فراموش کنندگان آن و بالخصوص کسانی که از تنبلی برای نماز فجر بیدار نمی شوند عبرت باید کرد. اکنون قصداً قضاء کنندگان نماز واقعة درد ناک عذاب قبر یک زن را ملاحظه فرمایند:

شعله های آتش در قبر

خواهر یک شخص فوت شد، وقتی که او را قبر کرده برگشت، یادش آمده که کیف پولش در قبر افتاده است چنانچه بقبرستان برای برداشتن کیفش آمده قبر خواهرش را باز کرد، حادثه ای را که دید دلش به تکان در آمد، او دید که شعله های آتش در قبر خواهرش زبانه می زند بناءً خوفزده شد و فوراً خاک بر قبر خواهرش ریخت از دیدن این واقعه خوف زده و گریان نزد مادرش آمد و پرسید: ای مادر عزیزم! حال خواهرم در اینجا چگونه بود؟ او گفت: پسرم چرا می پرسید؟ عرض کرد: من در قبر خواهرم شعله های آتش را دیدم که زبانه می زد وقتی که مادر این واقعه را شنید او هم بگریه افتاد وگفت افسوس! خواهرت در نماز تنبلی می کرد نمازش را قضاء می کرد و می خواند (۲).

برادران عزیز اسلامی! درحالی که قضاء کنندگان نماز را چنین سزا باشد پس آن بد بختی که از اوّل اصلاً نماز نمی خواند انجامش چگونه خواهد بود.

⁽۱) ملخص از صحیح بخاری، ج۲، ص ۱۰۴۳.

⁽٢) مكاشفة القلوب، ص ١٨٩.

اگر نماز خواندن را فراموش کند پس؟

تاجدار رسالت، محبوب رب العزت صلّی الله تعالی علیه وآله وسلّم ارشاد فرمودند: کسی که وقت نماز بخوابد یا فراموش کند پس وقتی که بیادش آمد بخواند که همان وقت آن است (۱).

فقهای کرام رحمهم الله می فرمانید: اگر نماز از خواب یا فراموشی قضاء شد پس قضاء خواندش فرض است. البته گناه قضاء برآن نیست مگر در بیداری و یادآوری اگر وقت مکروه نبود فوراً بخواند که تاخیر مکروه است^(۲).

درحالت مجبوری ثواب خواندن می رسد یا خیر؟

در صورت چشم باز نکردن ثواب اداء نماز فجر در صورت قضاء شدن آن می رسد یا خیر؟ ضمن این مسئله اعلی حضرت امام اهلسنت پروانة شمع رسالت مولانا شاه احمد رضا خان رحمة الله تعالی علیه در ج۸، ص۱۶۱، فتاوی رضویه می فرمایند: نمازی که قضاء گردیده در ادای آن رسیدن ثواب در اختیار خداوند است.

خوابیدن در قسمت آخر شب

کسی که بعد از داخل شدن وقت نماز خوابید، بعد وقت تمام شد و نماز قضاء گردید پس بطور قطعی گناهگار است وقتی که اعتماد درست بر بیداری نداشت یا بیدار کنندة هم وجود نداشت، بلکه در فجر قبل از دخول وقت هم اجازة خواب نیست در حالی که اکثر قسمت شب را در بیداری سیری کرد و

⁽١) صحيح مسلم، كتاب المساحد، باب قضاء الصلاة الفائتة شمارة حديث (315-674)، ص346.

⁽۲) عالمگیری، ج ۱، ص ۱۲۴.

ظن غالب است که اگر اکنون خوابید پس در وقت نماز چشم ها باز نخواهند شد $^{(1)}$.

شب تا دیر بیدار بودن

برادران عزیز اسلامی! در مجالس نعت خوانی محفل های ذکر و فکر و نیز اجتماعات مملو از سنن نبوی بعد از بیداری زیاد در شب اگر به سبب خواب اندیشه قضاء شدن نماز فجر بود پس به نیت اعتکاف در مسجد قیام کند یا در جای بخوابد که کسی برای بیداری اش موجود باشد یا ساعت زنگدار موجود باشد که از سبب آن بیدار گردد مگر به یک عدد ساعت اعتماد نگردد که در آن امکان خرابی هم می باشد اگر دو یا حسب ضرورت بیشتر وجود داشته باشد بهتر است فقهای کرام رحمهم الله می فرمایند: وقتی که اندیشة قضاء شدن نماز صبح باشد پس بلاضرورت شرعیه بیداری زیاد شب ممنوع است (۲).

تعريف اداء قضاء و واجب الاعاده

چیزی که اجرای آن بر بندگان حکم است انجام دادن آن بوقتش اداء گفته می شود و بعد از وقت معینه اش انجام دادن قضاء است واگر در بجا آوردن آن حکم خللی وارد گردد پس برای جبرانش آن عمل را دوباره انجام دادن اعاده گفته می شود، در وقت اصلی اگر تحریمه گفته شد پس نماز قضاء نشده بلکه اداء گردید^(۳)، مگر در نماز فجر، جمعه و عیدن در حین وقت سلام دادن لازمی است ورنه نماز نمی شود^(۴)، بلا عذر شرعی قضاء کردن نماز گناه بزرگی است،

⁽١) بهار شريعت، حصه ٢، ص ٢٢.

⁽٢) رد المحتار، ج٢، ص٢٧.

⁽٣) درمختار مع رد المحتار، ج٢، ص٤٢٨.

⁽۴) بهار شریعت، حصه ۴، ص ۴۲.

برقضاء کننده فرض است که قضاء آن را خوانده و قلباً توبه هم بکند. از توبه یا حج مقبول ان شاء الله گناه تاخیر کردن بخشیده می شود^(۱)، البته توبه وقتی درست خواهد بود که قضاء را بخواند، بدون ادای آن توبه کردن درست نبوده و نمازی که ادا نگردیده هنوز باقی است وتاوقتی که از گناه دست برنداشته، پس توبه چگونه قبول خواهد شد^(۱).

از حضرت سیدنا ابن عباس رضی الله تعالی عنه روایت است که تاجدار رسالت صلّی الله تعالی علیه وآله وسلّم ارشاد فرمودند: توبه کنندة که از گناه دست بردار نیست مثل آن است که با خدایش شوخی می کند (۳)، "العیاذ بالله".

توبه را سه رکن است

صدرالافاضل حضرت علامه سيّد محمّد نعيم الدين مراد آبادي رحمة الله تعالى عليه مي فرمايند: توبه را سه ركن است:

(۱) اعتراف جرم (۲) ندامت (۳) عزم ترک.

اگر گناه قابل تلافی است پس تلافی آن هم لازمی است مثلاً برای توبة تارک الصلاة قضاء خواندن نمازها هم لازم است^(۴).

خوابیده را برای نماز بیدار کردن واجب است

شخصی خوابیده است، یا نماز را فراموش کرده است، پس کسی را که معلوم است بر او واجب است که خوابیده را بیدار کند و فراموش کننده را بیاد

⁽١) درمختار مع رد المحتار، ج٢، ص۶۲۶.

⁽۲) درمختار مع رد المحتار، ج۲، ص۶۲۸.

⁽٣) شعب الايمان، ج۵، ص۴۳۶، شمارة حديث ٧١٧٨.

⁽٤) خزائن العرفان، ص١٢.

بیاورد^(۱)، (ورنه گناهگار خواهد شد). بخاطر باید داشت که بیدار کردن یا بیاد انداختن وقتی واجب می باشد که ظن غالب است که آن شخص نماز را می خواند (ورنه واجب نخواهد بود).

وقت نماز فجر است بيدار شويد

برادران عزیز اسلامی! خوب صدای مدینه را بلند کنید یعنی کسانی را که خوابیده اند بیدار کنید و ثواب زیادی کسب نمائید در ماحول مدنی دعوت اسلامی بیدار کردن مسلمانان را برای نماز فجر صدای مدینه می گویند، صدای مدینه واجب نیست مگر بیدار کردن برای نماز فجر کار ثواب است که انجام دادن آن بر هر مسلمان حسب موقع لازم است موقع انجام دادن "صدای مدینه" احتیاط ضروری است که برمسلمانی مزاحمت ایجاد نگردد.

حكايت

یک برادر اسلامی بمن گفته بود: ما چند برادر اسلامی توسط بلند گو وقت فجر صدای مدینه را جاری کرده بودیم، در کوچه ای رد می شدیم، شخصی ناراحت شده گفت: بچة کوچکم شب نخوابیده بود، همین الآن چشم هایش را بست، بلندگو را خاموش کنید. ما خشمگین شدیم وگفتیم که: این چگونه مسلمانی است، ما برای نماز بیدار می کنیم و او از این کار نیک جلوگیری می کند! خیر روز دوم ما دوباره "صدای مدینه" را شروع کردیم از طرف دیگر کوچه می خواستیم برویم دیدیم کنار کوچه همان شخص دیروزی غمزده ایستاده بود بازهم گفت: بچه ام تمام شب را نخوابید همین الآن چشم ها را

⁽۱) بهار شریعت، حصه ۴، ص۴۳.

بسته به همین خاطر من اینجا ایستاده ام تا از شما درخواست نمایم که از کوچه ما به ساکتی رد شوید، پس از این معلوم شد که بعد از این بدون بلند گو "صدای مدینه" جاری گردد و نیز باوجود عدم بلند گو بازهم به آواز بلند صدا نزنید که از آن در خانه ها خواهران اسلامی، اشخاص ضعیف، مریض ها بچه ها وکسانی را که در نماز و تلاوت مشغولند مزاحمت ایجاد شود یا کسانی که در اوّل وقت نماز خوانده خوابیده اند در خوابشان خلل افتد. و اگر هر مسلمانی نزدیک خانه اش از "صدای مدینه" جلو گیری نماید پس بجای این که ناراحت شوید با نرمی ازوی معذرت خواهی کنید و با او حسن ظنّ داشته باشید که یقیناً هیچ مسلمانی بابیدار کردن برای نماز مخالفت نخواهد کرد، البته این بیچاره را مشکلی در پیش خواهد بود، اگر بالفرض بی نمازی هم باشد پس شما را مجاز نیست که با جدّیت بر خورد نمائید. بلی! دریک وقت مناسب دیگری با نرمی بذریعة کوشش انفرادی او را برای نماز آماده خواهید کرد.

در مساجد هم باستثنای اذان فجر و غیره بی موقع در محل ها، منازل، محافل وغیره حتی در خانه های خود در موقع استفاده از بلند گوها، عبادت کنندگان مریض ها، بچه های شیرخوار و کسانی را که در خواب اند در نظر باید داشت تا مبادا کسی مورد اذیّت و آزار قرار گیرد.

حكايت احساس كردن حقوق عامه

توجه دادن به حقوق دیگران "عامه" خیلی ضروری است، اسلاف ما به این امر نهایت توجه را داشته اند چنانچه حجة الاسلام امام محمّد غزالی رحمهٔ الله تعالی علیه می فرمایند: در خدمت حضرت سیدنا امام احمد بن حنبل رحمهٔ الله تعالی علیه شخصی چندین سال حاضر بوده و علم حاصل می کرد یکروز حینی که آمد

حضرت امام رحمة الله تعالى عليه از او رويش را گرداند او با اصرار استفسار كرد تا علّت را بداند، امام در جواب فرمود: در كنار جادة پهلوى ديوار خانه ات برابر قد آدم گل درست كرده ايد و راه مسلمانان را مسدود ساخته ايد پس من چگونه از تو راضى باشم! (۱)، اينجاهم از كسانى عبرت بايد گرفت كه بيرون از منازل شان راه مسلمانان را تنگ كرده ديوار و محوطه مى سازند.

قضاء را زود تر انجام دهید

برکسی که نمازها را قضاء کرده زود تر خواندن آن واجب است، مگر بخاطر پرورش بچه ها و فراهمی ضروریات تاخیر جائز است؛ لهذا به کاروبار هم مصروف بوده با فرصت وقت می تواند نماز قضاء شده را هم بخواند تا جای که تکمیل گردد^(۲).

قضاء خاموشانه خوانده شود

نماز قضاء شده راه خاموشانه بخوانید بمردم یا اعضای خانواده بلکه به نزدیک ترین دوست هم اظهار نگردد (مثلاً این گفته نشود که این قضای نماز فجر امروزم هست یا قضای عمری را می خوانم)؛ زیرا که اظهار گناه هم مکروه تحریمی و گناه است^(۱۳)؛ لهذا اگر در محضر عام قضای و تر خوانده می شود پس برای تکبیر قنوت دست بالا نشود.

⁽١) احياء العلوم، ج٥، ص٩٤.

⁽۲) درمختار مع رد المحتار ، ج۲، ص۶۴۶.

⁽٣) رد المحتار ، ج٢، ص٩٥٠.

انجام دادن قضائى عمرى درجمعه الوداع

در آخرین جمعه رمضان المبارک بعضی اشخاص باجماعت قضای عمری را می خوانند و فکر می کنند که قضائی های تمام عمر در این یک نماز اداء می گردند، این باطل محض است^(۱)، مفسر شهیر حکیم الامت حضرت مفتی احمد یار خان رحمة الله تعالی علیه می فرمایند: بین ظهر و عصر جمعة الوداع ۱۲ رکعت نفل دو دو رکعت نیت کرده بخواند و در هر رکعت بعد از سورة فاتحه یکبار آیة الکرسی، سه بار قل هو الله احد و یکبار سورة الفلق و سورة الناس را بخواند فائده اش این است که هر قدر نمازهائی که قضاء کرده می خواند گناه قضاء کردن آنها ان شآءالله عزوجل معاف می گردد، نه این که نمازهای قضاء شدة آن معاف می گردند آنها با خواندن اداء خواهند شد^(۲).

حساب کردن قضاء عمری

کسی که نماز نخوانده بود و اکنون فرصت یافته و میخواهد قضای عمری بخواند، او از وقتیکه بالغ گردیده حساب نمازهایش را در نظر گیرد و اگر تاریخ بلوغ هم معلوم نیست پس احتیاط در این است که زن از سن ۹ سالگی و مرد از ۱۲ سالگی حساب نمازها را تخمین بزند^(۳).

ترتیب در قضاء کردن

در قضای عمری می تواند که اول تمام نمازهای فجر را بعد تمام نماز ظهر به همین ترتیب عصر، مغرب و عشاء را انجام دهد^(۴).

⁽١) ماخوذ از شرح الزرقاني على المواهب اللدنيه، ج٧، ص ١١٠.

⁽۲) اسلامی زندگی، ص۱۰۵.

⁽٣) ماخوذ از فتاوی رضویه ، ج۸ ، ص ۱۵۴.

⁽۴) فتاوی قاضی خان مع عالمگیری، ج۱، ص۱۰۹.

طریقه قضای عمری

قضائی هر روز بیست رکعت خوانده می باشد، دو رکعت فرض فجر، چهار ركعت ظهر، چهار ركعت عصر، سه ركعت مغرب و چهار ركعت عشاء و سه ركعت وتر، نيت بدين ترتيب كرده شود مثلاً "اول از همه فجرى كه از من قضاء گردیده آنرا اداء میکنم" هر نماز را همینطور نیت نماید بر کسی که بکثرت قضائی هست پس او برای آسانی اگر این گونه اداء نماید جائز است که در هر ركوع و هر سجده بجاى سه بار سبحان ربى العظيم، سبحان ربى الأعلى يكبار بگوید مگر همیشه و در هر نمازی بخاطر باید داشت که وقتی کاملاً در رکوع برسد آنگاه سین سبحان را شروع کند و وقتی که میم عظیم تکمیل شد بعد از رکوع سر را بلند کند، در سجده هم همین روش را انجام دهد، یک تخفیف همین بود و تخفیف دوم این که در رکعت سوم و چهارم فرض ها بجای الحمدلله فقط سه بار ''سبحان الله '' گفته رکوع کند، مگر در هر سه رکعات وتر الحمد شریف و سورة ديگر هر دو خوانده شوند، تخفيف سوم اين كه در قعدة اخيره بعد از تشهّد بجاى درودها و دعا فقط اللهم صلّ على محمّد وآله گفته سلام دهد، تخفیف چهارم این که در رکعت سوم وتر بجای دعای قنوت الله اکبر گفته فقط یکبار یا سه بار ربّ اغفر لی بگوید^(۱).

قضای نماز قصر

اگر نماز قضای سفر را در حالت اقامت می خواند باید قصر بخواند و قضای نماز اقامت را در حالت سفر باید مکمّل بخواند یعنی قصر نباید کرد^(۲).

⁽۱) ملخص از فتاوی رضویه، ج۸، ص ۱۵۷.

⁽۲) رد المحتار ، ج۲، ص۶۵۰.

نماز های موقع ار تداد

اگر شخصی معاذ الله مرتد شد و بعد اسلام آورد پس نمازهای زمان ارتداد قضاء نمی شوند و قبل از ارتداد نمازهائی که در اسلام قضاء شده اند قضای آنها واجب است^(۱).

نماز وقت تولد بچه

اگر دایه (Mid Wife) نماز می خواند و اندیشة مردن بچه است، پس نماز را قضاء کند که این عذر شرعی است^(۲)، سر بچه بیرون آمده و وقت نماز قبل از نفاس تمام می شود پس درین حالت هم برمادرش فرض است اگر نمی خواند پس گناهگار می شود^(۳)، سر بچه را در ظرفی بگذارد تا ضرری برآن نرسد بعد نماز را بخواند اگر در چنین ترکیبی خواندن نماز هم اندیشة مردن بچه بود پس تاخیر جایز است، بعد از نفاس قضای این نماز را بخواند^(۴).

مریض راچه وقت نماز معاف است

چنان مریضی که با اشاره هم نماز خوانده نمی تواند اگر این حالت شش وقت نماز را مکمّل در برگیرد پس نمازهای که در این حالت فوت گردند قضای آنها واجب نیست^(۵).

⁽١) رد المحتار ، ج٢، ص٥٣٧.

⁽۲) رد المحتار ، ج۲، ص۵۱۹.

⁽٣) رد المحتار ، ج٢، ص٥٤٥.

⁽۴) رد المحتار ، ج۲، ص۵۱۹.

⁽۵) رد المحتار ، ج۲، ص۵۷۰. .

نماز های تمام عمر را دوباره خواندن

کسی که در نمازهایش نقصان و کراهت بوده پس او نمازهای تمام عمر را اگر دوباره بخواند بهتر است و اگرهیچ علتی نبود پس لازم نیست و اگر می خواند بعد نماز فجر و عصر نباشد، و تمام رکعت ها پرخوانده شوند، و در وتر قنوت را خوانده بعد از رکعت سوم قعده کرده بعد یک رکعت دیگر هم بخواند چهار گردند (۱).

لفظ قضای فراموش گردید یس.. ؟

اعلى حضرت امام اهلسنت مولانا شاه احمد رضا خان رحمة الله تعالى عليه مى فرمايند: علماى ما تصريح مى فرمايند، قضاء به نيت اداء و اداء به نيت قضاء هر دو صحيح است^(۲).

بجای نوافل قضای عمری را خواندن

نمازهای قضاء از نوافل مهم تر اند یعنی همان وقتی که نفل می خوانید بجای آن قضائی ها را بخوانید که برئی الذمه شوید، البته تراویح و ۱۲ رکعت سنت های مؤکده را ترک نکنید (۳).

بعد از فجر و عصر نوافل خوانده نمی توانید

بعد از نماز فجر و عصر خواندن نوافل مکروه تحریمی است وقتی که قصداً باشد، اگرچه تحیة المسجد هم باشد، و هر آن نمازی که از جهت غیر لازم باشد مثلاً نوافل نذر و طواف و هر آن نمازی که آن را شروع کرده و بعد شکسته

⁽١) رد المحتار ، ج٢، ص ١٣٨

⁽۲) فتاوی رضویه ، ج۸ ، ص ۱۶۱.

⁽٣) رد المحتار، ج١، ص٥٣٤.

اگرچه از سنت های فجر و عصر باشد (۱). برای قضاء وقت معینی نیست در هر وقتی بخوانید برئ الذمه می شوید، مگر در اوقات طلوع، زوال وغروب آفتاب نماز خوانده نمی توانید که درین اوقات نماز جایز نیست (۲).

چھار سنت ظھر ترک گردید پس چہ باید کرد

اگر چهار فرض ظهر قبلاً خوانده شد پس بعد از ادا کردن دو سنت بعدی چهار رکعت سنت قبلی خوانده شود چنانچه اعلی حضرت رحمة الله تعالی علیه می فرمایند: چهار رکعت سنت قبل از فرض ظهر اگر خوانده نشده بود پس بعد فرض بلکه بمذهب أرجح یعنی (پسندیده ترین) بعد از دو سنت بعدیه خوانده شود، به شرطی که هنوز وقت ظهر باقی باشد (۳).

اگر سنت های فجر خوانده نشد پس چه باید کرد ؟

اگر بعد از خواندن سنت ها اندیشة فوت شدن جماعت در فجر باشد پس بدون خواندن سنت، در جماعت شامل شوید مگر بعد از سلام دادن خواندن جایز نیست، بعد از طلوع آفتاب کم از کم ۲۰ دقیقه بگذرد تا ضحوة کبری بخوایند که مستحب است^(۴).

آیا وقت مغرب کم می باشد ؟

وقت نماز مغرب از غروب آفتاب تا ابتداء وقت عشاء می باشد، این وقت به اعتبار جای و تاریخ عقب و جلو می باشد مثلاً در باب المدینه کراچی مطابق

⁽۱) درمختار ، ج۱، ص۶۹.

⁽۲) عالمگیری، ج۱، ص۱۳۴. کوئته.

⁽٣) ملخصاً از فتاوی رضویه، ج۸، ص ۱۴۸.

⁽۴) ماخوذ از فتاوی رضویه، ج۷، ص ۴۲۴.

نقشة نظام الاوقات وقت مغرب کم از کم یک ساعت و ۱۸دقیقه است فقهای کرام رحمهم الله تعالی می فرمایند: باستثنای روز ابری در مغرب همیشه تعجیل مستحب است و تاخیر کردن بیش از دو رکعت مکروه تنزیهی و بدون عذر سفر ومرض وغیره آنقدر تاخیر کردن که ستاره ها ظاهر گردند مکروه تحریمی است^(۱)، اعلی حضرت امام اهلسنت مولانا شاه احمد رضا خان رحمة الله تعالی علیه می فرمایند: وقت مستحب مغرب تا زمانی است که ستاره ها خوب ظاهر نشوند این قدر دیر کردن که علاوه از ستارگان بزرگ ستاره های کوچک هم ظاهر گردند مکروه تحریمی است^(۱)، قبل از عصر و عشاء رکعاتی که خوانده می شوند سنت غیر مؤکده بوده قضائی ندارند.

قضای تراویج راچه حکمی است ؟

وقتیکه تراویح فوت گردید قضائی ندارد نه باجماعت ونه تنها، و اگر کسی قضا هم میخواند پس این نفل جداگانه است با تراویح هیچ ارتباطی ندراد (۳).

فديه نماز

کسی که بستگانش فوت شده اند این مضمون را حتماً مطالعه فرمایند،
عمر میّت را معلوم کرده از آن ۹ سال برای نابالغی زن و ۱۲سال برای
نابالغی مرد کم کند، باقی هر مقداری که مانده است آن را بحساب آورده معلوم
نماید که مرحوم تا چه مدتی بی نماز بوده یا بی روزه بوده و یا چقدر نماز و
روزة قضاء برذمه اش مانده بیشترین اندازة آن را حساب نماید بلکه اگر بخواهد
بعد از عمر نابالغی حساب تمام عمر را در نظر گرفته و برای هر نماز یک صدقة

⁽١) درمختار ، ج ١، ص 246، عالمگيري، ج ١، ص 48.

⁽۲) فتاوی رضویه ، ج۵ ، ص ۱۵۳.

⁽٣) ملخصاً درمختار ، ج١، ص٤١.

فطر خیرات داده شود، مقدار یک صدقه فطر تقریباً دو کیلو و پنجاه گرم گندم یا آرد آن یا قیمت آن است و در یک روز شش نماز می باشد پنج وقت فرض و یک وتر واجب مثلاً قیمت دو کیلو و پنجاه گرم گندم ۱۲ روپیه باشد پس نمازهای یکروز ۷۲ روییه بوده، ۳۰ روز ۲۱۶۰روییه، و ۱۲ ماه تقریباً ۲۵۹۲۰ روپیه گردید، اکنون بر میتی که نمازهای ۵۰ سال باقی است پس برای ادا کردن فدیه ۱۲۹۶۰۰۰روپیه خیرات داده شود، بدهی است که هر شخص استطاعت صدقة مبلغ فوق را نخواهد داشت بناءً علماي كرام رحمهم الله تعالى حيلة شرعي این مسئله را ارشاد فرموده اند مثلاً به نیت فدیه تمام نمازهای همان ۳۰ روز (۲۱۶۰) روییه را در ملکیت یک فقیری قرار دهد، پس فدیة ۳۰ روز اداء گردید. اکنون همان فقیر مبلغ متذکره را هبه نماید "یعنی بطور تحفه بدهد" بعد از قبضه کردن دوباره به نیت فدیة نمازهای ۳۰ روز در قبضة فقیر در آورده مالک آن سازد، بهمین ترتیب رد و بدل کردن را ادامه داده تاکه فدیة همه نمازها اداء گردد (۱۱). حیله ساختن فدیة ۳۰ روز شرط نیست این یک مثال برای متوجه كردن بود، اگر بالفرض مبلغ فدية ٥٠ سال موجود باشد پس در جا بجا كردن یکبار کار انجام می گردد همچنان حساب مبلغ فطره هم از روی قیمت موجودة گندم اداء می شود به همین ترتیب در هر روزه هم یک صدقة فطر است(۱۰)، بعد از ادای فدیه نمازها فدیة روزه ها نیز بدین طریق اداء می گردد حیلة فدیه را فقير و امير همه كرده مي توانند. اگر ورثاء براي مرحومين خود همين عمل را انجام دهند پس برای میت کمکی بزرگی خواهد بود، بدین وسیله مرده هم از بار سنگین فرض رهایی خواهد یافت و ورثاهم مستحق اجر و ثواب خواهند شد،

⁽۱) ماخوذ از فتاوی بزازیه مع عالمگیری، ج۲، ص ۶۹.

⁽۲) درمختار معه رد المحتار، ج۲، ص ۶۴۴.

بعض اشخاص به مسجد وغیره یک نسخه قرآن پاک هدیه کرده مطمئن می شوند که ما فدیة تمام نمازهای مرحوم را اداء نمودیم این غلط فهمی واشتباه آنها است^(۱).

یک مسئله فدیهٔ مرحومه

اگر عادت حیض زن معلوم بود پس به همان تعداد روز و اگر معلوم نبود پس سه روز از هر ماه از عمر ۹ سال مستثنی کنید مگر هر چند بار که در حمل بوده از ماه های مدت حمل ایام حیض را استثناء نکنید، عادت زن دربارة نفاس اگر معلوم بود پس بعد از هر حمل همان تعداد روز را مستثنی کنید و اگر معلوم نبود پس چیزی نیست؛ زیرا که برای نفاس در حد اقل (کم از کم) شرعاً هیچ معین نگردیده، ممکن است بعد از یک دقیقه فوراً پاک گردد(۲).

حيله " تازيانه

برادران عزیز اسلامی! حیلة فدیة نماز را من از طرف خود تحریر نکرده ام بلکه جواز حیلة شرعی در قرآن وحدیث و کتب معتبره فقه حنفی موجود هست چنانچه در زمان مریضی حضرت ایوب علیه الصلوة والسلام زوجة محترمه اش باری در خدمتش بتاخیر حاضر شد، آن حضرت قسم یاد کردند که هنگامی که تندرست شوم ترا صد آن تازیانه خواهم زد، حین صحتیاب شدنش الله عزوجل حکم زدن با تارهای جارو بر آن حضرت علیه الصلوة والسلام ارشاد فرمودند چنان چه در قرآن مجید است:

⁽۱) مزید در فتاوی رضویه ، ج۸، ص ۱۶۸.

⁽۲) ماخوذ از فتاوی رضویه ، ج۸ ، ص ۱۵۴.

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثاً فَاضْرِب بِّهِ وَلاَ تَحْنَتْ [ص: ٢٤]

ترجمة كنزالايمان: در دست خود يك جارو بگير با آن بزن و قسم را مشكن.

در عالمگیری یک باب مستقل حیلة ها بنام 'کتاب الحیل" است چنان چه در 'کتاب الحیل عالمگیری" است که حیله ای که حق کسی را ضایع نماید یا در آن شبه پیدا کند یا از راه باطل برای فریب دادن انجام داده شود مکروه است، و اگر حیله برای نجات از حرام و حاصل کردن حلال انجام داده شود خوب است. دلیل جائز بودن حیلة این قسم این ارشاد خداوندیست و کُدْ بِیَدِكَ ضِعْثاً فَاضْرِب بِّهِ وَلاَتَحْنَتْ و [ص: ۴۴]، ترجمه : در دست مبارکت یک جارو گرفته بوسیله آن بزن و قسم را مشکن (۱).

سوراخ کردن گوش از چه زمانی رایج شد

برای جواز حیله یک دلیل دیگری را ملاحظه فرمائید چنانچه از حضرت عبدالله ابن عباس رضی الله تعالی عنه روایت است که یکبار بین حضرت ساره و حضرت هاجره رضی الله تعالی عنها ناراحتی بوجود آمد پس حضرت ساره رضی الله تعالی عنها قسم یاد کرد که اگر دسترسی پیدا کنم یک عضو هاجره را قطع خواهم کرد. الله عزوجل حضرت جبرئیل علیه السلام را به خدمت حضرت ابراهیم علیه الصلوة والسلام فرستاد که آنها را صلح دهد حضرت ساره رضی الله تعالی عنها عرض کرد: "مَا حِیْلَةُ یَمِیْنِیْ" یعنی بر قسم چه حیله خواهد بود، پس بر حضرت ابراهیم علیه الصلوة والسلام وحی نازل شد که بر ساره رضی الله تعالی عنها عضرت ابراهیم علیه الصلوة والسلام وحی نازل شد که بر ساره رضی الله تعالی عنها

⁽۱) فتاوی عالمگیری، ج۶، ص ۳۹۰.

حکم کن تا گوش هاجره را سوراخ کند از همان زمان سوراخ کردن گوش زنان رواج گردید (۱).

تحفهٔ گوشت گاو

از ام المؤمنین حضرت سیدتنا عایشه صدیقه رضی الله تعالی عنها روایت است که مقداری گوشت گاو خدمت سید الکونین صلّی الله تعالی علیه وآله وسلّم حاضر کرده شد شخصی عرض کرد: این گوشت بر حضرت سیدتنا بریره رضی الله تعالی عنها صدقه شده بود فرمودند: «هو لها صدقه ولنا هدیة» یعنی این برای بریره صدقه بود و برای ما هدیه است^(۲).

حيلة شرعى زكات

از این حدیث شریف ظاهر است که حضرت بریره رضی الله تعالی عنها مستحق صدقه بوده گوشت گاوی که بطور صدقه او را رسیده بود اگرچه در حق او صدقه هم بود مگر بعد از قبضه کردن در ملکیت او درآمد، وقتی که در بارگاه رسالت تقدیم شد حکم آن تبدیل گردیده بود واکنون گوشت مذکوره صدقه نیست، همچنان هر شخص مستحق زکاة را بعد از قبضه در آوردن خود هر کسی دیگر را بطور تحفه داده می تواند یا برای مسجد وغیره نیز اهداء کرده می تواند که توسط شخص مستحق مذکوره تقدیم شدن اکنون زکاة نبوده بلکه هدیه یا عطیه گردیده است، فقهای کرام رحمهم الله طریقة حیلة شرعی زکاة را چنین ارشاد فرموده اند پول زکاة را در تجهیز و تکفین مرده یا تعمیر مسجد مصرف کرده نمی توانید؛ زیرا که در تملیک فقیر در نیامده است اگر درآن امور می

⁽١) غمز العيون البصائر شرح الاشباه والنظائر، ج٣، ص ٢٩٥.

⁽٢) صحيح مسلم، كتاب الزكاة باب إباحة الهدية ص 541. شمارة حديث 171-1075

خواهید خرج کنید پس طریقه اش این است که فقیری را مالک زکاه کرده بعد او در تعمیر مسجد وغیره مصرف نماید بدین وسیله هر دو را ثواب می رسد (۱).

۱۰۰ نفر را ثواب مساوی می رسد

برادران عزیز اسلامی! چنانچه ملاحظه فرمودید که بوسیلة حیلة شرعی پول زکاة برای تکفین و تدفین حتی در تعمیر مسجد نیز استفاده شده می تواند؛ چرا که در حق فقیر زکاة بود وقتی که فقیر قبضه نمود اکنون او مالک گردید هر چه بخواهد میتوان کرد، از برکت حیلة شرعی زکاة دهنده هم اداء گردید و فقیر هم به مسجد داده مستحق ثواب گردید، واین هم جایز است که فقیر شرعی را مسئلة حیله فهمانده شود.

اگر ممکن باشد پول بین چندین نفر رد و بدل گردد بهتر است تا که همه را ثواب برسد مثلاً برای حیله فقیر شرعی را دو میلیون تومان زکاة داده شد بعد از قبضه او یک برادر اسلامی را تحفه داد او هم در قبضه گرفته بعد دیگری را مالک ساخت همچنین همه یک دیگر را مالک می گردانند تاکه آخرین نفر برای مسجد و یا کار دیگری که حیله ساخته شده بود صرف نمود آن شاء الله همه را ثواب صدقة دو میلیون میرسد، چنانچه از حضرت ابو هریره رضی الله تعالی عنه روایت است که تاجدار رسالت صلّی الله تعالی علیه وآله وسلّم فرمودند: اگر صدقه در صد دست بچرخد پس همه را ثواب همان شخصی می رسد که پول را داده است و در اجرش کمی هم نمی شود (۲).

⁽١) رد المحتار، ج٣، ص343.

⁽۲) تاریخ بغداد، ج۷، ص ۱۳۵.

تعريف فقير

- (الف) فقیر آن کسی است که نزدش چیزی بوده مگر این قدر نیست که به نصاب برسد،
- (ب) یا بقدر نصاب هم بوده مگر در حاجت اصلیه اش یعنی (در ضروریات زندگی) مصروف است مثلاً خانة مسکونی، وسایل خانه داری، حیوان سواری یا موتور سایکل، ابزار و لباس کارگران، خدمه، کتابهای اسلامی برای ضرورت شغل علمی که از حاجتش بیشتر نباشند.
- (ج) بهمین ترتیب اگر مقروض است و بعد از ادای قرض (دین) نصاب باقی نماند پس فقیر است اگرچه نزدش یکی نه بلکه چندین نصاب هم موجود باشد (۱).

تعريف مسكين

مسکین کسی است که نزدش چیزی نباشد حتی که برای خوراک و پوشاک هم محتاج است و اگر سوال کند برایش حلال است، فقیر را (یعنی کسی که نزدش به اندازة یکروز غذا موجود باشد و ضرورت پوشاک را هم داشته باشد) بدون ضرورت و مجبوری سوال کردن حرام است و چنین سوال کنندگان را دادن هم ناجایز است و دهنده هم گناهگار می شود^(۲).

برادران عزیز اسلامی! معلوم گردید که اگر کسی باوجود توانائی از راه گدائی بلاضرورت و مجبوری بطور پیشه سوال می کند گناهگار است و کسانی که باوجود شناخت کامل این اشخاص بازهم آنها را پول وغیره اشیاء می دهند پس علاوه بر آنکه خیرات و صدقات شان در باد فنا میرود خودهم گناهگار می شوند.

⁽١) رد المحتار، ج٣، ص٣٣٣.

⁽۲) فتاوی عالمگیری، ج۱، ص ۱۸۸.

سوال و جواب در مورد حیلهٔ زکات

- س : حیله زکات چگونه شده می تواند؟
- ج : یک فقیر شرعی یا وکیلش مالک مالِ زکات قرار داده شود او بعد از قبول کردن زکات، این مال را می تواند در هر کاری مثلاً تعمیر مسجد وغیره مصرف نماید، در این صورت باوجود اداء شدن زکات مستحق هر دو ثواب خواهد شد، ان شاء الله.
- س : شما ارشاد فرمودید، فقیر شرعی یا وکیل آن، در اینجا مراد از وکیل حیست؟
- ج : مراد از این شخصی است که او را فقیر شرعی برای وصول زکات خود اجازه داده یا خود آن شخص از او اجازه گرفته است.
- س : آیا وکیل هم بعد از قبض نمودن مال زکات اختیار مصرف آنرا در هر کاری دارد؟
- ج : خیر! البته اگر فقیر او را اجازه داده باشد یا او خودش اجازه خواسته باشد پس آن را مصرف گرده می تواند.
- س: فقیر شرعی وکیلش را اجازة مصرف زکات خود در هر کاری داده بود یا او خودش اجازه خواسته بود، پس آیا در این صورت هم فقیر را قبض کردن مال زکات ضروری است؟
- ج : نه خیر؛ زیرا که قبضه کردن وکیل، قبضة مؤکّل (یعنی وکیل کننده) نیز گفته می شود.
- س : وقت چنده دادن یا مبلغ را برگردادن برای کار دینی یا سیاسی الفاظ محتاط اختیار کلی را بگوئید؟

- ج : مثلاً دعوت اسلامی را چنده داده شود یا در حیلة وقت مبلغ برگشتی دهنده اینطور بگوید: دعوت اسلامی این مبلغ را در جای که مناسب داند آنجا در کار نیک و جایز مصرف نماید.
- س : فقیر شرعی وکیل خود را زکات داده برای مصرف کردن کارهای مدنی دعوت اسلامی اختیارات کلی چگونه بدهد؟
- ج: وكيل را گفتن الفاظ محتاط اين است 'شما براى من هر مقدار زكاتى را كه وصول نمائيد آن را به دعوت اسلامى (يا فلان فرد يا اداره) گفته بدهد. كه اين مبلغ را به دعوت اسلامى (يا فلان فرد يا اداره) طورى كه مناسب داند در كار نيك و جايز مصرف كنيد.

س : در وقت وصول كردن چنده گفتن الفاظ محتاط را هم بگوئيد؟

ج: در زکات، فطریه، صدقات واجبه حاجت گرفتن اختیارات کلی نمی باشد؛ چرا که این یک مستحقی را هم مالک ساختن شرط است، مردم اگرچه زکات وغیره را به دعوت اسلامی می دهند، مگر آنها در حقیقت اعضای دعوت اسلامی را وکیل زکات و فطریة خود ساختن اند؛ لهذا در دعوت اسلامی حیلة شرعی این چه خواهد بود که طریقة آن و الفاظ محتاط بیان گردید، علاوه از صدقات واجبه چنده ایکه داده می شود صدقة نفلی گفته می شود، چنانچه این گونه چنده نیز وقت گرفتن پوست قربانی الفاظ محتاط این است "اگر اجازه بدهید که چنده یا پوست های شما را فروخته مبلغ آنرا دعوت اسلامی در جای که مناسب داند در آن کار نیک و جایز مصرف نماید. دهنده بلی بگوید یا به هر نحوی بر گفتة آن متفق گردد پس مصرف نماید. دهنده بلی بگوید یا به هر نحوی بر گفتة آن متفق گردد پس معروف دعوت اسلامی خرچ خواهد شد، اگر در کار نیک دیگری مصرف معروف دعوت اسلامی خرچ خواهد شد، اگر در کار نیک دیگری مصرف

گردید پس خسارت دادن لازم می گردد یعنی هر چه مصرف گردیده از اوّل برگشت خواهد شد، بهتر این است که جملة مذکوره در رسید تحریر گردد و مقدار چنده یا پوست که داده شده آن را خوانده یا شنوانده شود.

س: خسارت چگونه ادا مي گردد؟

ج : کسی که پوست یا پول وغیره داده به او داده شود یا به اجازه اش مصرف گردد.

س : اینگونه پس بسیار مشکل خواهد بود؛ چرا که معلوم کردن آدرس چنده دهندگان وغیره اکثر دشوار می باشد. راه حل آسان تر نشان دهید؟

ج: در صورت عدم آدرس همان مبلغی که در کار خسارت ادا می شود آن را در کارهای مصرف نماید که در مورد آن چنده دهنده گفته بود. مثلاً چنده برای مسجد گرفته و آن را در مدرسه خرج نموده پس اکنون همین قدر از طرف خود در مسجد خرج کند.

س: اگر کسی خاص بنام مدرسه چنده داد پس آیا در دیگری کارهای مدنی دعوت اسلامی مصرف کرده می تواند؟

ج: نمی تواند. اگر کرده باشد باید خسارت بدهد؛ چرا که مسئله شرعی این است که برای کاری که چنده گرفته در آن باید مصرف گردد حتی که اگر باقی مانده پس کسی که داده دوباره به آن برگرداند یا به اجازة او مصرف نماید.

س: بعلت معلوم نبودن مسئله اگر کسی زکات یا فطره را بدون حیلة شرعی در مصرف غیر فطره و زکات استفاده کرده بود پس طریقة توبة او چیست؟

ج : در اینجا جهالت عذر نیست. او چرا نیاموخت! اگر بالفرض کسی زکات یا فطره را بدون حیلة شرعی در مصرف غیر زکات و فطره مخلوط کرده، پس با انجام دادن توبه خسارت هم برآن لازم می آید. مثلاً کسی دعوت اسلامی را زکات داد و مسؤل آن را بدون حیله کردن تعمیر مسجد یا مُزد مدرس یا در دیگر کارهای خیریه مصرف کرده پس از طرف آن مطابق طریقة کار مذکوره خسارت پر داخته شود اگرچه آن مبلغ صدها هزار یا میلیون ها باشد، برای این فقط توبه کافی نیست.

س : کسی که صدها هزار زکات را بدون حیله در غیر مصرفی صرف کرده بود واکنون مسئله معلوم گردید، أمّا برای جبران آن چیزی در دست نبود پس چه باید کرد؟

ج : اگر این شخص اکنون فقیر شرعی است پس بر او همان اندازة خسارت شده زکات داده او را مالک گرداند، اکنون زکات هر کسی را که او اشتباها مصرف کرده بود مطابق طریقة کار مذکوره جبران خسارت نماید.

س: اگر سیدی مثلاً صد هزار تومان زکاتِ زید را در جای غیر از مصرفش استفاده کرد پس اکنون زکاتی را که بطور چنده رسیده باشد به ملکیت یک فقیر شرعی در آورد فقیر شرعی بعد از قبض کردن همان مبلغ را به سیّد نذر نماید. حال سیّد بعد از قبض کردن آن را در کار خسارت شده ادا نماید و تو به هم بکند.

س : دعوت اسلامی یک جنبش بزرگی است، هر فرد آن از مسائل واقف نمی باشد حل این مسئله چگونه است؟

ج: کسی که زکات برآن فرض گردید این هم بر او فرض است که مسائل ضروری زکات را بیاموزد، بهمین ترتیب بر چنده گیرنده هم این فرض است که مسائل ضروری این را بیاموزد، هر مسؤل کسی را که اجازه جمع آوری چنده یا پوست های قربانی می دهد باید تربیت او را هم بنماید.

س: آیا در وقت حیله کردن فقیر شرعی را گفته می توانیم که دوباره بدهید در نزدت مگذار وغیره؟

ج: نگوید، بالفرض اگر چنین هم گفت بازهم در ادای زکات و حیله اشکالی بوجود نمی آید؛ چرا که در دادن زکات، صدقات و هدیه چنین الفاظ شرطیه فاسد است. حضرت امام اهلسنت، مجدد دین ملت مولانا شاه احمد رضا خان بحوالة فتاوی شامی می فرمایند: هبه و صدقه از شرط فاسد فاسد نمی گردند (۱).

س : جناب عالی! اگر برای حیله کردن به فقیر شرعی زکات داده شود و او گرفته نمی گرفته در نزدش بگذارد، آیا اکنون از او برای کارها خیریه جبراً گرفته نمی توانیم؟

ج : گرفته نمی توانید؛ چراکه اکنون او مالک گردیده و او اختیار مالش را دارد^(۲).

س: بدین ترتیب پس چگونه حیله کرده شود؟ اگر یک فقیر شرعی صدها هزار زکات را ذخیره کرد پس لطفاً یک طریقه مدنی این را ارشاد فرمائید؟

ج: بهترین طریقة آن بیان می گردد، آقایم اعلی حضرت رحمة الله تعالی علیه ارشاد می فرمایند: طریقة بهتر آن این است که مثلاً از مال زکات صد تومان برای نذر سیّد یا در مسجد می خواهید مصرف کنید، یک فقیر عاقل و بالغ را از مصرف زکات چیز لباس مثلاً کلاه و خوراکی مثلاً یکسیر یا بیشتر گندم نشان دهید که این چیزها را بشما می دهم مگر مفت نخواهم داد بمبلغ صد تومان می فروشم واین مبلغ را از طرف خودم بشما می دهم که برای

⁽۱) فتاوی رضویه، ج ۱۰، ص ۱۰۸.

⁽٢) همان مرجع.

مقاصدم دوباره بمن بدهید او حتماً راضی خواهد شد، می داند که این چیزها یعنی لباس یا غله مفت بدستم می آید، اکنون بیع شرعی کرده صد تومان به نیت زکات به او بدهید، وقتی که قابض شد، ثمن مطالبة خود را ریعنی اکنون قیمتی را که وقت خرید و فروخت طی شده بود از فقیر (در مطالبة خود) بگیرید، اول این که او خودش می دهد که در ابتداء او را امید رسیدن این پول نبود که از گره بیرون برود، او را فقط امید لباس یا غله بود پس انکار نمی کند؛ چرا که این چیزها او را حاصل گردیده و اگرا نکار کند پس جبراً از او بگیرید که او همین قدر مدیون (مقروض) است و دائن (قرض دهنده) وقتی که از جنس دین (قرض) خود در مال مدیون یافت پس بالاتفاق بدون رضا مندی وی از او گرفته می تواند. اکنون این مبلغ را گرفته از طرف خود در نذر رسید یا بنای مسجد مصرف نماید که هر دو مراد حاصل است (۱).

س : لطفاً طريقة بيان شده را در الفاظ آسان ارشاد فرمايند؟

ج: سعی میکنم تا از فیضان رضا^(۲) عرض نمایم، زید عاقل و بالغ چنانچه فقیر شرعی است بوسیلة او حیلة صد هزار تومان زکات را خواهیم ساخت مگر ترس است که این مبلغ را دوباره نمی دهد پس او را قلمی نشان داده بمبلغ صد هزار تومان فروخته بطور قرض بگذارید و او قلم را قابض گردید بناءً او صد هزار تومان مقروض شما گردید. اکنون او را مالک صد هزار تومان

⁽۱) فتاوی رضویه، ج ۱۰، ص ۱۰۸.

⁽٢) مراد از رضا صاحب فتاوى رضويه شيخ الاسلام والمسلمين امام احمد رضا قادرى حنفى اند رحمه الله تعالى.

زکات قرار دهید بعد از آن صد هزار تومان قرض خود را از او مطالبه کنید، بالفرض اگر انکار کند پس جبراً از او می توان گرفت.

س: برای حیله ساختن فقیر شرعی یافت نشد پس آیا صاحب نصاب را فقیر شرعی ساختن هم حیله موجود است.

ج : بلى طريقة بسيار آسان موجود است، مثلاً در نزد زيد عاقل و بالغ بيش از حاجت اصليه اش يانصد هزار تومان موجود است؛ لهذا او صاحب نصاب است، او را طوری مقروض گردانید که صاحب نصاب نماند مثلاً از گرفتن شیشة عطر را بمبلغ یک میلیون تومان به او بفروشید او بعد از گرفتن شیشة عطر فقير شرعي گرديد؛ چرا كه اگر او اكنون همة يول در دسترس خود را بدهد بازهم یانصد هزار مقروض می گردد، حال او را یکی هر قدر زکات مثلاً ده میلیون هم بدهید، بعد از قبض کردن اگر او بخواهد قرضش را هم ادا نماید و باقی مانده را در برکاری مصرف نماید. این هم شده می تواند که مثلاً همه را برای ساختن مسجد بدهد و بعد شما بخواهید قرض او را بخشید بلکه از یول زکات قبضه شدة او قرض خود را بخشیدید هم مانع نه دارد. زید مذکور اگرچه پول حیله شده را مسترد کرده بود، غنی یا صاحب نصاب می ماند؛ چرا که در صورت بخشیدن یا ادای قرض در نزدش بیشتر از پانصد هزار قبلی اضافه از حاجت اصلیه اش موجود است. اگر بوسیلة او بازهم حیله کردن بخواهید پس او را در حال مقروض بگذارید یا مجدداً او را بطور متواتر مقروض نمائيد.

س: آيا بوسيلة چک حيله خواهد شد؟

ج : نه خير! زكات بوسيلة چک ادا نمي شود.

س: پول زیادی را از بانک برداشته و بعد در درسترس فقیر شرعی قرار داده و بعد دوباره گرفته در بانک پس انداز نموده در این مورد مانع خواهد بود راه حل آسان ارشاد فرمائید؟

ج: فقیر شرعی بنام خود در بانک به همین مبلغ حساب باز کند که او فقیر شرعی گردد بعد هر مبلغی را که در کار زکات او را دادنی است او را گفته در حسابش جمع کرده شود، وقتی که مبلغ مذکور در حساب او ذخیره شده پس زکات ادا گردید اکنون او در هر کار خیر یا جایز کسی را اختیار مصرف کردن میتوان داد. تفصیلش قبلاً بیان گردید.

از آوردن طفل در مسجد در حدیث ممانعت است

سلطان مدینه قرار قلب و سینه صلّی الله تعالی علیه وآله وسلّم ارشاد می فرمایند: مساجد را از اطفال، دیوانگان، خرید و فروش، دعوا بلندی صدا و جاری ساختن حدود و از شمشیر بازی نجات دهید (۱).

طفلی که آن خطر نجاست کردن احساس گردد و دیوانه را بداخل مسجد آوردن حرام است، اگر خطر نجاست نباشد پس مکروه است، کسانی که کفش ها را داخل مسجد می برند توجّه باید داشته باشند که اگر نجاست داشته باشند آنها تمیز نمایند، و باکفش پوشیده در مسجد رفتن بی ادبی است^(۲).

در مسجد بچه یا دیوانه یا بیهوش و یا کسی که جنیات داشته او را برای دم کردن در مسجد آوردن از نظر شریعت اجازه نخواهد بود، بچه را خوب هم در پارچه پیچیده آورده نمی توانید. اگر شما آوردن بچه وغیره را در مسجد فراموش کرده اید پس از روی لطف و عنایت! فوراً توبه نموده از نیاوردن آن در آینده عهد کنید (کسی که نسخة ممنوعیت را می خواند و بچه بهمراه دارد پس درخواست می کنیم که فوراً بچه را از مسجد بیرون ببرد و توبه هم بکند بلی در فنای مسجد بچه را آورده می توانید در صورتی که از بین مسجد عبور نگردد.

⁽١) ابن ماجه، كتاب المساجد، باب ما يكره في المسجد، ج١، ص ٢١٥، شمارة حديث (٧٥٠).

⁽٢) بهار شريعت حصه ٣، ص ٩٢.